

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Barbory Berkové a soudců JUDr. Markéty Fialové a JUDr. Michala Jantoše ve věci

žalobkyně: **A. s., s.r.o.**
sídlem M. 1244/24, X O.
zastoupená advokátem Mgr. Petrem Florianem
sídlem Kolínova 379/2, 163 00 Praha

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2023, č. j. X, ve věci odvodu za porušení rozpočtové kázně,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A. Vymezení věci a obsahu podání

1. Rozhodnutím o poskytnutí dotace ze dne 7. 9. 2017, č. j. X (a jeho změnou ze dne 20. 11. 2018, č. j. X) vydaným Ministerstvem životního prostředí (dále jen „rozhodnutí o dotaci“) byla žalobkyni poskytnuta dotace v rámci Operačního programu Životní prostředí na realizaci projektu *Svoz bioodpadu – A. s. s.r.o.* Takto bylo žalobkyni poskytnuto 85 % způsobilých výdajů, tj. 5 200 300 Kč. Vlastní zdroje činily 917 700 Kč. Součástí rozhodnutí o dotaci byl mj. dokument nazvaný *Podmínky poskytnutí dotace* (dále jen „podmínky“).

2. Dne 10. 2. 2024 zahájil Finanční úřad pro Olomoucký kraj (dále jen „správce daně“) daňovou kontrolu týkající se poskytnuté dotace. Po jejím ukončení vydal platební výměr ze dne 20. 10. 2022, č. j. X, jímž žalobkyni uložil podle § 44a odst. 4 písm. a) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 1 257 575 Kč (tj. 25 % z patřičné částky použité dotace). Porušení rozpočtové kázně spočívalo dle správce daně v tom, že žalobkyně v rozporu s § 222 odst. 1 a 3 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, uzavřela dne 8. 10. 2018 dodatek č. 1 ke kupní smlouvě ze dne 10. 7. 2018, jímž prodloužila lhůtu k plnění o 40 dnů. Ta byla původně sjednána v délce 100 kalendářních dnů od podpisu smlouvy a měla uplynout dne 20. 10. 2018, dodatkem však byla prodloužena do 30. 11. 2018. Tímto jednáním žalobkyně porušila § 6 zákona o zadávání veřejných zakázek a část II, článek 6 podmínek. Dále se žalobkyně podle správce daně dopustila dalších dvou marginálních porušení rozpočtové kázně, jelikož se jich ale žaloba netýká, soud je nebude rozvádět.
3. Žalobkyně s vydaným platebním výměrem nesouhlasila a brojila proti němu odvoláním, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl. Proto se žalobkyně obrátila s žalobou na soud a domáhala se zrušení napadeného rozhodnutí.
4. V žalobě namítala, že jediným kritériem pro hodnocení nabídek byla výše nabídkové ceny, lhůta k plnění hodnocena nebyla. Navíc v průběhu řízení nebyly vzneseny žádné námítky. V čl. III kupní smlouvy si žalobkyně podle § 100 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek vyhradila právo jednostranně stanovit termín zahájení dodávky předmětu koupě, a to v souvislosti s interními termíny administrace dotace. To žalobkyně učinila z toho důvodu, že nebyla schopna garantovat přesný termín dodání, protože termín vyřízení dotace nebyl závislý na její vůli. Podmínky pro všechny uchazeče byly stejné a všichni uchazeči byli již v zadávací dokumentaci řádně seznámeni s tím, že termín dodání se může jednostranně změnit. Žalobkyně dále poukázala na § 222 odst. 6 téhož zákona a uvedla, že ke změně kupní smlouvy nedošlo z důvodů na straně žalobkyně, která byla nucena vyčkat na vyplacení finančních prostředků z dotace, k čemuž došlo až 6. 12. 2018, tj. 47 dnů po původním termínu dodání, přičemž termín splatnosti faktury byl 30 dnů od jejího vystavení. Splatnost tak mohla nastat dříve, než budou vplaceny prostředky. Navíc také změnové rozhodnutí o poskytnutí dotace bylo vydáno až po původním termínu dodání. Není tedy pravdou, že by ke změně termínu došlo z důvodu nedostatku vlastních zdrojů, jak tvrdí žalovaný. Závěr žalovaného o tom, že v důsledku prodloužení lhůty k plnění by se zadávacího řízení účastnily také další subjekty, je nepodložený. Žalovaný neprovedl žádné šetření a nevyžádal si stanoviska subjektů působících na relevantním trhu.
5. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Jelikož se text žaloby shoduje s podaným odvoláním, odkázal žalovaný na napadené rozhodnutí. Jeho argumentaci soud pro přehlednost zmíní v hodnotící části rozsudku.
6. V replice žalobkyně uvedla, že se jí podařilo získat zprávu o daňové kontrole týkající se společnosti H. E., s.r.o., IČ X (dále jen „společnost H. E.“). Z ní vyplývá, že stejný správce daně posuzoval prodloužení lhůty k plnění a u tohoto daňového subjektu dospěl k závěru, že se nejednalo o porušení rozpočtové kázně. Žalobkyně to v obecné rovině namítala již v odvolání, avšak tehdy měla informace pouze z doslechu a neměla možnost je prokázat. K důkazu žalobkyně navrhla předmětnou zprávu o daňové kontrole a celý daňový spis ve věci. Podle žalobkyně rozdílná praxe porušuje její legitimní očekávání a postup žalovaného

je rozporný s § 8 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů. Žalovaný nezohlednil, že pro žalobkyni je uložený odvod likvidační.

7. Žalovaný v dalším vyjádření poslední námitku porušení legitimního očekávání odmítl a poukázal na to, že každé řízení je jedinečné a váže se ke konkrétním skutkovému stavu. Ze zprávy o daňové kontrole nevyplývají podrobnosti, za kterých změna proběhla.

B. Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud rozhodl bez jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s.
9. Správce daně ve zprávě o daňové kontrole uvedl, že ve smyslu § 222 odst. 1 a 3 zákona o zadávání veřejných zakázek se podstatnou změnou rozumí taková změna smluvních podmínek, která by umožnila účast jiných dodavatelů nebo by mohla ovlivnit výběr dodavatele v původním zadávacím řízení, pokud by původní zadávací podmínky odpovídaly změně. Takovou změnou je i změna lhůty k plnění. Změna mohla od účasti v zadávacím řízení odradit ty subjekty, které mohly lhůtu k plnění považovat za nevyhovující, např. s ohledem na jiné již nasmlouvané zakázky. Z e-mailové komunikace mezi správcem daně a jednatelkou žalobkyně vyplynulo, že důvodem pro posunutí termínu dodání byl nedostatek vlastních zdrojů. Podle § 100 uvedeného zákona musí být podmínky pro změnu a její obsah jednoznačně vymezeny v zadávací dokumentaci. Žalobkyně v zadávací dokumentaci výslovně uvedla, že si ve smyslu § 100 zákona o zadávání veřejných zakázek nevyhrazuje změnu závazku ze smlouvy. V kupní smlouvě však uvedla, že kupující je oprávněn jednostranně změnit termín zahájení dodávky předmětu koupě v souvislosti s interními termíny administrace dotace. Již tyto skutečnosti dle správce daně zakládají rozpornost zadávací dokumentace a jsou v rozporu se zásadou transparentnosti upravenou v § 6 zákona o zadávání veřejných zakázek. Z hlediska § 100 zákona o zadávání veřejných zakázek působí taková výhrada nejednoznačně. Dále správce daně uvedl, že formulace uvedená v návrhu kupní smlouvy obsahuje jen obecné sdělení o tom, že je možná změna termínu zahájení. Nejsou z ní patrné konkrétní podmínky, po jejichž splnění je možné termín zahájení dodávky změnit. Podle správce daně se navíc vyhrazená změna týká termínu zahájení, nikoliv samotné délky lhůty k plnění, i když tyto skutečnosti spolu úzce souvisejí (str. 3, 4, 12 až 14 zprávy o daňové kontrole).
10. Žalovaný závěry správce daně potvrdil a uvedl, že pro posouzení věci je nerozhodné, zda byly v průběhu zadávacího řízení vzneseny námitky. Není rozhodná ani skutečnost, že lhůta k plnění nebyla hodnoceným kritériem. Žalovaný souhlasil s vnitřní rozporností zadávací dokumentace, kterou popsal správce daně. Podle žalovaného si žalobkyně vyhradila změnu termínu zahájení dodávky, nikoliv však samotnou délku lhůty k plnění. Ta zůstala nedotčena. Žalobkyně požadovala po uchazečích, aby do návrhu kupní smlouvy doplnili konkrétní lhůtu k plnění, která nesměla činit více než 100 kalendářních dnů, přičemž sama určila její počátek (termín zahájení dodávky bude vázán na podpis kupní smlouvy). Vyhrazenou změnou žalobkyně toliko stanovila, že je oprávněna jednostranně určit, že termín zahájení dodávky začne plynout jindy než po podpisu kupní smlouvy, a to v případě, že bude mít interní problém s administrací projektu. Délku lhůty k plnění tak vyhrazená změna nijak nezasáhla. Také podle žalovaného nebyla změna závazku jednoznačně

definována. Došlo tak k nepřipustné změně závazku dle § 222 odst. 3 písm. a) zákona o zadávání veřejných zakázek, kdy tato změna mohla potenciálně umožnit účast jiných subjektů v zadávacím řízení, pokud by podmínky odpovídaly této změně. Dále žalovaný poukázal na judikaturu NSS, dle níž k porušení rozpočtové kázně postačí pouhá potencialita ovlivnění výběru v zadávacím řízení. Žalovaný uvedl, že nebylo jeho povinností vyhledávat konkrétní subjekty, které by se při změněném nastavení podmínek mohly účastnit zadávacího řízení ani dokládat, jakým způsobem by se nabídky uchazečů změnily. Žalovaný nesouhlasil s žalobkyní, že ke změně došlo v důsledku nepředvídatelných okolností ve smyslu § 222 odst. 6 zákona o zadávání veřejných zakázek, protože žalobkyně znala předem harmonogram čerpání prostředků. Žalobkyně věděla, že musí dle čl. I, bodu 4.4 podmínek doložit potřebné doklady ve stanoveném termínu a že splnění této povinnosti je nezbytným předpokladem pro vyplacení dotace. Doklady měla žalobkyně dodat do 7. 6. 2018, avšak dne 15. 5. 2018 požádala o prodloužení lhůty o 14 měsíců. Tomu mohla žalobkyně přizpůsobit jednotlivé kroky v zadávacím řízení tak, aby nenastala situace, kdy nebyla schopna za dodání předmětu koupě řádně a včas zaplatit. Tím spíše, jednalo-li se o zboží běžně dostupné na trhu. Závěrem žalovaný potvrdil závěr správce daně, že důvodem změny lhůty k plnění byl nedostatek vlastních prostředků žalobkyně (str. 6 až 9 napadeného rozhodnutí).

11. Podle § 3e rozpočtových pravidel platí, že *neoprávněným použitím peněžních prostředků státního rozpočtu, jiných peněžních prostředků státu, prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, státních finančních aktiv, státního fondu nebo Národního fondu, jejich výdej, jehož provedením byla porušena povinnost stanovená právním předpisem, rozhodnutím, případně dohodou o poskytnutí těchto prostředků, nebo porušení podmínek, za kterých byly příslušné peněžní prostředky poskytnuty, porušení účelu nebo podmínek, za kterých byly prostředky zařazeny do státního rozpočtu nebo přesunuty rozpočtovým opatřením a v rozporu se stanoveným účelem nebo podmínkami vydány; dále se jím rozumí i to, nelze-li prokázat, jak byly tyto peněžní prostředky použity.*
12. Podle § 44 odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel se porušením rozpočtové kázně rozumí *neoprávněné použití nebo zadržení peněžních prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, státního fondu, Národního fondu nebo státních finančních aktiv jejich příjemcem.*
13. Z § 6 odst. 1 a 2 zákona o zadávání veřejných zakázek vyplývá, že zadavatel je při postupu podle tohoto zákona povinen dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti. Ve vztahu k dodavatelům musí zadavatel dodržovat zásadu rovného zacházení a zákaz diskriminace.
14. Z § 222 odst. 1 (část první věty před středníkem) téhož zákona vyplývá, že *zadavatel nesmí umožnit podstatnou změnu závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku po dobu jeho trvání bez provedení zadávacího řízení. Za podstatnou změnu závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku je podle odst. 3 písm. a) téhož ustanovení nutné považovat takovou změnu smluvních podmínek, která by umožnila účast jiných dodavatelů nebo by mohla ovlivnit výběr dodavatele v původním zadávacím řízení, pokud by zadávací podmínky původního zadávacího řízení odpovídaly této změně.*
15. Jak již uvedl NSS v rozsudku ze dne 27. 2. 2019, č. j. 6 As 255/2018-40, v § 82 odst. 7 písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (jenž obsahově odpovídá nyní aplikovanému § 222 zákona o zadávání veřejných zakázek) byla promítnuta obecná zásada, že zadavatel má povinnost uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku v souladu se zadávacími podmínkami a tyto podmínky není ani následně oprávněn podstatným způsobem měnit. Toto ustanovení bylo do zákona vloženo novelou

provedenou zákonem č. 55/2012 Sb. a reprodukuje výklad pojmu *podstatná změna smlouvy* provedený Soudním dvorem EU (SDEU) v rozsudku ze dne 19. 6. 2008, C-454/06 (Presstext), v němž SDEU uvedl, že *[z]měnu veřejné zakázky během doby trvání lze považovat za podstatnou, pokud by zavedla podmínky, které by umožnily, pokud by se vyskytovaly v původním postupu při zadávání veřejné zakázky, připuštění jiných uchazečů než těch, kteří byli původně připuštěni, nebo pokud by umožnily přijmout jinou nabídku než tu, která byla původně přijata. Změna původní veřejné zakázky může být rovněž považována za podstatnou, pokud značnou měrou zakázku rozšiřuje o služby, které původně nebyly předpokládány [...]* Změna může být rovněž považována za podstatnou, jestliže mění způsobem, který nebyl v podmínkách původní zakázky předpokládán, hospodářskou rovnováhu smlouvy ve prospěch poskytovatele, jemuž byla zakázka zadána.

16. Otázka rozlišení podstatné a nepodstatné změny byla v judikatuře NSS řešena opakovaně. Ve vztahu k úpravám lhůty k plnění lze odkázat např. na rozsudek ze dne 31. 1. 2019, č. j. 10 As 39/2018-37, v němž NSS potvrdil, že následná úprava termínu plnění, může představovat podstatnou změnu smlouvy, která by za použití v původním zadávacím řízení mohla umožnit účast jiných dodavatelů. Určujícím je přitom posouzení, zda by jiní uchazeči o veřejnou zakázku v případě, že by věděli o možnosti změnit text smlouvy oproti původnímu návrhu smlouvy v zadávací dokumentaci, této skutečnosti nepříznivě ovlivnili své nabídky či zda by nevážili svou účast v zadávacím řízení.
17. Shodně v rozsudku ze dne 8. 8. 2019, č. j. 9 As 153/2019-73, NSS uvedl, že *termín dodání (včetně smluvních sankcí za jeho nedodržení) představuje jeden ze zásadních parametrů veřejné zakázky, na základě něhož dodavatelé zvažují svou účast v zadávacím řízení a podobu svých nabídek. Jakákoliv významnější změna těchto parametrů veřejné zakázky by měla být s ohledem na smysl a účel ustanovení § 82 odst. 7 zákona o veřejných zakázkách v zásadě vyloučena. [...]* Ostatní dodavatelé, kteří mohli zvažovat svou účast v zadávacím řízení, přitom tuto okolnost nemohli v době podávání nabídek předpokládat.
18. Konečně pak tento závěr zaznívá i v rozsudku ze dne 28. 2. 2022, č. j. 7 As 165/2020-10, v němž NSS posuzoval situaci, ve které šlo jednak o posunutí termínu plnění veřejné zakázky, a zároveň o prodloužení celkové doby, po kterou mohla být veřejná zakázka plněna, o jednu pětinu oproti původně stanovené době plnění. NSS uzavřel, že *uvedené faktory jsou z pohledu dodavatelů bezpochyby zásadní v otázkách, jakou podají nabídku, respektive zda ji vůbec podají (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 8. 2019, č. j. 9 As 153/2019-73).* V podrobnostech pak odkázal na zcela přílehlavou argumentaci krajského soudu, dle níž *v případě, že by pravidla ohledně termínu zahájení plnění, termínu ukončení plnění a především celkové doby plnění, jak plynula nakonec ze smlouvy, byla takto stanovena již v zadávací dokumentaci, pak by tato pravidla mohla vést k účasti i jiných dodavatelů, což vede k tomu, že by mohla být vybrána jiná nejvýhodnější nabídka. Byl-li by termín plnění prodloužen už zadávací dokumentací, resp. její změnou před uplynutím lhůty pro podání nabídek např. v důsledku dodatečných informací, na což by dodavatelé svými nabídkami mohli reagovat (už tím, že ji podají), a tedy není vyloučena možnost, že by se jiná doba plnění (společně s jiným termínem zahájení a ukončení plnění) projevila na počtu podaných nabídek i na jejich výhodnosti. Došlo-li ke změně termínu zahájení plnění, termínu ukončení plnění a především celkové doby plnění po podání nabídek pouze ve vztahu k nabídce vybraného uchazeče, mohlo to znemožnit podání nabídek jinými dodavateli, kteří mohli původně stanovený termín plnění a jeho délku považovat za nevyhovující [...].*

19. Ze správního spisu vyplývá, že lhůta k plnění měla dle kupní smlouvy ze dne 10. 7. 2018 činit 100 kalendářních dnů. Takto sjednaná lhůta k plnění měla uplynout dne 20. 10. 2018. Žalobkyně uzavřeným dodatkem tuto lhůtu prodloužila do 30. 11. 2018, tj. o 40 dnů.
20. Jak vyplývá z výše shrnuté judikatury, délka lhůty k plnění je jedním ze základních parametrů veřejné zakázky a nepochybně hraje významnou roli při rozhodování potenciálního uchazeče, zda se do zadávacího řízení přihlásí s vlastní nabídkou. Proto změna uzavřené kupní smlouvy spočívající v prodloužení lhůty k plnění o 40 dnů, tj. o 40 %, je podstatnou změnou smlouvy ve smyslu § 222 zákona o zadávání veřejných zakázek. Krajský soud souhlasí s žalovaným, že takto zásadní prodloužení lhůty k plnění veřejné zakázky mohlo případně další uchazeče o veřejnou zakázku ovlivnit v jejich rozhodnutí účastnit se zadávacího řízení a předložit své nabídky. S žalovaným krajský soud souhlasí také v tom, že je irelevantní, zda byly v řízení podány námitky nebo zda byla lhůta k plnění hodnotícím kritériem. Relevantní je pouze to, zda prodloužení lhůty k plnění mohlo ovlivnit potenciální uchazeče podat nabídku. To v daném případě vskutku mohlo.
21. Krajský soud souhlasí s žalovaným, že k porušení rozpočtové kázně postačí potencialita ovlivnění zadávacího řízení. Proto také nebylo povinností žalovaného identifikovat konkrétní subjekty, které by se přihlášily do zadávacího řízení, pokud by podmínky zadávacího řízení odpovídaly změně (srov. žalovaným uvedený rozsudek NSS ze dne 25. 4. 2019, č. j. 1 Afs 39/2018-33, bod 22).
22. Soud nesouhlasí s žalobkyní, že by si vyhradila změnu lhůty k plnění v zadávací dokumentaci. Podle § 222 odst. 2 zákona o zadávání veřejných zakázek platí, že *za podstatnou změnu závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku se nepovažuje uplatnění změn závazku vyhrazených podle § 100 odst. 1.* Podle § 100 odst. 1 téhož zákona platí, že *zadavatel si může v zadávací dokumentaci vyhradit změnu závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku nebo rámcové dohody, pokud jsou podmínky pro tuto změnu a její obsah jednoznačně vymezeny a změna nemění celkovou povahu veřejné zakázky. Taková změna se může týkat rozsahu dodávek, služeb nebo stavebních prací, ceny nebo jiných obchodních nebo technických podmínek.*
23. V zadávací dokumentaci je uvedeno:
Doba a místo plnění zakázky
Termín zahájení dodávky: Po podpisu kupní smlouvy oběma stranami.
Lhůta pro dodání zboží činí: Max. 100 kalendářních dnů ode dne uzavření kupní smlouvy (předpokládaný termín uzavření kupní smlouvy je červen 2018).
V části *Práva zadavatele* je mj. uvedeno: *Zadavatel si nevyhrazuje změnu závazku ze smlouvy ve smyslu § 100 zákona.*
24. V návrhu kupní smlouvy, který byl přiložen k zadávací dokumentaci (a stejně tak v uzavřené kupní smlouvě) je uvedeno dále: *Kupující je oprávněn jednostranně stanovit termín zahájení dodávky Předmětu koupě, a to v souvislosti s interními termíny administrace dotace dle Operačního programu Životní prostředí.*
25. Jak správně uvedl správce daně, jednou z podmínek pro to, aby si mohl zadavatel vyhradit právo změnit závazek, je, že změnu a její obsah jednoznačně vymezí. S tímto názorem se ztotožnil také žalovaný. Krajský soud souhlasí se správními orgány, že v posledně citovaném textu nejsou jednoznačně vymezeny podmínky pro změnu závazku. Není zřejmé, za jakých konkrétních podmínek mohla žalobkyně přistoupit k posunutí termínu zahájení dodávky. Obecný odkaz na blíže neurčené interní termíny administrace dotace není dostačující.

Uchazečům o veřejnou zakázku totiž neříká nic konkrétního o podmínkách, při jejichž splnění mohou očekávat prodloužení termínu zahájení dodávky. Navíc proti této argumentaci nesměřovala žádná námitka. Soud proto pouze odkazuje na hodnocení správních orgánů, se kterým souhlasí. Již jen z tohoto důvodu není možné uzavřít, že by si žalobkyně platně vyhradila jednostrannou změnu smlouvy ve smyslu § 100 zákona o zadávání veřejných zakázek.

26. Krajský soud nadto souhlasí se správními orgány, že si žalobkyně vyhradila pouze změnu termínu zahájení dodávky. Žalobkyně v zadávací dokumentaci a v kupní smlouvě použila termíny *zahájení dodávky* a *lhůta pro dodání zboží*. Oba termíny se vztahují ke dni uzavření smlouvy. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný pojem *termín zahájení dodávky* vyložil jako den, kdy začíná plynout lhůta k plnění. S tím krajský soud souhlasí. Rovněž souhlasí s tím, že i kdyby si žalobkyně řádně vyhradila změnu závazku ve smyslu shora uvedeného, vztahovala by se tato výhrada pouze na určení počátku, od něž začne plynout lhůta k plnění. Samotné délky lhůty k plnění se výhrada netýkala. Právě délka lhůty k plnění však byla uzavřeným dodatkem změněna. Její počátek zůstal nezměněn. Jelikož ani zde nepřinesla žalobkyně konkrétní argumentaci, která by zpochybnila závěry správních orgánů, odkazuje krajský soud na výše shrnuté závěry správních orgánů ohledně této otázky.
27. Konečně soud nesouhlasí s žalobkyní, že by se v řešené věci vyskytly nepředvídatelné okolnosti ve smyslu § 222 odst. 6 zákona o veřejných zakázkách, jenž stanoví, že *za podstatnou změnu závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku se nepovažuje změna, jejíž potřeba vznikla v důsledku okolností, které zadavatel jednající s náležitou péčí nemohl předvidat, a která nemění celkovou povahu veřejné zakázky*.
28. Nepředvídatelná okolnost měla dle žalobkyně spočívat v pozdním vyplacení prostředků z dotace. Tato námitka se však zjevně nezakládá na pravdě. Jednatelka žalobkyně v e-mailové komunikaci ze dne 11. 4. 2022, která je součástí spisu, výslovně potvrdila, že ke změně kupní smlouvy došlo v důsledku nedostatku vlastních zdrojů žalobkyně, nikoliv z důvodu prodlení při vyplacení prostředků z dotace. Krajský soud rovněž souhlasí s žalovaným, že žalobkyně z podmínek mohla, resp. měla vědět, že vyplacení dotace je vázáno na doložení všech dokladů a znala tak harmonogram a způsob čerpání prostředků z dotace (viz výše shrnutý právní názor žalovaného). Těmto okolnostem mohla přizpůsobit zadávací podmínky tak, aby nehrozilo, že v důsledku prodlevy vzniklé při hodnocení podkladů a vyplacení dotace nebude schopna dostát včas svým závazkům vzniklým z uzavřené kupní smlouvy. To platí tím spíše, vypracovával-li zadávací podmínky včetně návrhu kupní smlouvy právní profesionál. Lze tak souhlasit s žalovaným, že ze spisu nevyplývá žádná nepředvídatelná okolnost, která by si vynutila uzavření dodatku, jímž byla prodloužena lhůta k plnění o 40 dnů. Navíc, jak již bylo řečeno, jednatelka žalobkyně sama uvedla, že důvod pro změnu smlouvy byl na straně žalobkyně, nikoliv poskytovatele dotace.
29. K námitkám porušení legitimního očekávání a nepřiměřenosti uloženého odvodu krajský soud poukazuje na § 71 odst. 2 s. ř. s., který stanoví, že *k žalobě žalobce připojí jeden opis napadeného rozhodnutí. Žalobce může kdykoli za řízení žalobní body omezit. Rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby*. Lhůta pro podání žaloby uplynula dne 11. 7. 2023. Obě námitky uplatnila žalobkyně až v replice ze dne 5. 9. 2023. Proto se jimi soud nemůže zabývat. Na věci nic nemění, že žalobkyně neměla dříve k dispozici zprávu o daňové kontrole týkající se společnosti H. E. Již v podání ze dne 26. 8. 2022, jímž se žalobkyně vyjádřila k výsledkům kontrolního zjištění, žalobkyně uvedla, že jí je znám skutkově shodný případ, v němž

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

správce daně dospěl k odlišnému závěru ohledně změny lhůty k plnění, avšak že není oprávněna jej konkretizovat, protože nedisponuje souhlasem dotčeného subjektu. Tedy již v průběhu daňové kontroly měla žalobkyně přinejmenším povědomí o tom, že správce daně v obdobném případě postupoval rozdílně (byť její vyjádření spíše nasvědčuje tomu, že již v době správního řízení žalobkyně věděla, o jaký daňový subjekt jde). Tak či onak žalobkyni nic nebránilo namítat tuto skutečnost v řízení, i když neměla k dispozici žádné důkazy. Proto také měla stejně postupovat i v žalobě. Žalobkyně mohla tuto námitku uplatnit, byť i jen v obecné rovině, a později ji doplnit. Rozhojnit žalobní argumentaci a navrhnout důkazy k žalobním námitkám uplatněným včas, lze totiž i po uplynutí lhůty k podání žaloby. Jelikož tak žalobkyně nepostupovala, nemůže soud k námitce vůbec přihlídnout. Ze stejného důvodu soud neprovedl důkazy k této námitce navržené.

C. Závěr náhrada nákladů řízení

30. Vzhledem k výše uvedenému krajský soud podle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl jako nedůvodnou.
31. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly, proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Olomouc 7. února 2024

Mgr. Barbora Berková v. r.
předsedkyně senátu